

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
דלמא דאי קטר.												ז	◇	לט.		
שמע מינה: קשר עליון דאורייתא, דאי ס"ד דרבנן, מאי איצטריך למישרי סדין בציצית? פשיטא, התוכף תכיפה אחת אינו חייבך אלא שמע מינה: דאורייתא.	ואמר רבה:												■	◇	לט.	
אם נפסק החוט מעיקרו - פסולה.	רבה בר רב אדא אמר רב אדא אמר רב:												■	◇	לט.	
יתבי רב נחמן וקא אמר להא שמעתא.	[רב נחמן]												■		לט.	
במה דברים אמורים - בתחילתו, אבל סופו - שיריו וגרדומיו כל שהוא מאי שיריו ומאי גרדומיו? מאי לאו שיריו - דאיפסיק מיניהו ואישתייר מיניהו, גרדומיו - דאיגרדום איגרדומן.	איתביה רבא לרב נחמן:												■	ז	לט.	
לא, חדא קתני, שירי גרדומיו כל שהוא.													!		לט.	
ולימא גרדומיו, שיריו למה לי?													ז		לט.	
הא קמ"ל, דבעינן שירא לגרדומיו כדי לענבן.													!		לט.	
חוט של כרך עולה מן המנין	יתבי רבה וקאמר משמיה דרב:												■	◇	לט.	
שמואל אמר ואלא רב.	אמר ליה רב יוסף:												■		לט.	
חוט של כרך עולה לה מן המנין.	איתמר נמי: אמר רבה בר בר חנה, סח לי רבי יאשיה דמן אושא:												■		לט.	
תכלת שכרך רובה - כשרה	יתבי רבא וקא אמר משמיה דשמואל:												■	◇	לט.	
רב אמר ואלא שמואל.	אמר ליה רב יוסף:												■		לט.	
תכלת שכרך רובה - כשרה.	איתמר נמי, אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:												■		לט.	
תכלת שכרך רובה - כשרה, ואפילו לא כרך בה אלא חוליא אחת - כשרה, ונווי תכלת - שלישי גדיל ושני שלישי ענף.	רב הייא בריה דרב נתן מתני הכי, אמר רב הונא אמר רב ששת אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:												■	◇	לט.	
וכמה שיעור חוליא?													^		לט.	
כדי שיכרוך וישנה וישלש.	תניא, רבי:												■	!	◇	לט.
הפוחת לא יפחות משבע, והמוסיף לא יוסיף על שלש עשרה - הפוחת לא יפחות משבע - כנגד שבעה רקיעים, והמוסיף לא יוסיף על שלש עשרה - כנגד שבעה רקיעין ושהא אירין שביניהם.	תאנא:												■	◇	לט.	
כשהוא מתחיל - מתחיל בלבן, הכנף - מין כנף וכשהוא מסיים - מסיים בלבן, מעלין בקודש ולא מורידין.	תנא:												■	◇	לט.	
רב ורבה בר בר חנה הוו יתבי, הוה קא חליף ואזיל הווא גברא דמיכסי גלימא דכולה תכלתא, ורמי ליה תכלתא וגדילא מיגדיל													○		לט.	
יאי גלימא ולא יאי תכלתא	רב:												■	◆	לט.	
יאי גלימא ויאי תכלתא.	רבה בר בר חנא:												■	◆	לט.	
במאי קא מפלגי?													^		לט.	
כתיב (דברים כ"ב) גדיל וכתוב (במדבר ט"ו) פתיל, או גדיל או פתיל	רבה בר בר חנה סבר:												■	!	◇	לט.
לעולם פתיל בעינן, וההיא גדילים למניינא הוא דאתא, גדיל - שנים, גדילים - ארבעה, עשה גדיל ופתיליהו מתוכו.	רב סבר:												■	!	◇	לט.
חוטי צמר פוטרין בשל פשתן.	שמואל משמיה דלוי:												■	◇	לט.	
של פשתן מהו שיפטר בשל צמר? צמר בשל פשתים הוא דפטר, דכיון דתכלת פטרה - לכן נמי פטר, אבל פשתים בצמר לא, או דלמא כיון דכתיב: (דברים כ"ב) לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו גדילים תעשה לך, לא שנא צמר בפשתים ולא שנא פשתים בצמר?	איבעיא להו:												■	^	◇	לט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
חוטי צמר פוטריין בשל פשתן ושל פשתן פוטריין בשל צמר, חוטי צמר ופשתים פוטריין בכל מקום ואפילו בשיראין.	ת"ש, דאמר רחבה אמר רב יהודה:									◆	■	!	◇	לט:
ופליגא דרב נחמן										■				לט:
השיראין פוטריין מן הציצית.	דאמר רב נחמן:									◆	■		◇	לט:
השיראין, והכלך, והסריקין - כולן חייבין בציצית	איתיביה רבא לרב נחמן:									■	♣		◇	לט:
מדרבנן.										!			◇	לט:
אי הכי, אימא סיפא:										♣				לט:
וכולן, צמר ופשתים פוטריין בהן	[סיפא]									♣			◇	לט:
אי אמרת בשלמא דאורייתא, היינו דמישטרו בהו כלאים, אלא אי אמרת דרבנן, היכי מישטרי בהו כלאים?										♣				לט:
אימא: או צמר או פשתים.										!			◇	לט:
הכי נמי מסתברא										■				לט:
הן במינן פוטריין, שלא במינן אין פוטריין	דקתני סיפא:									■	■		◇	לט:
אי אמרת בשלמא דרבנן, היינו דמיפטרו במינן, אלא אי אמרת דאורייתא, צמר ופשתים הוא דפטך										■				לט:
אי משום הא לא איריא, כדרבא										♣				לט:
כתיב: הכנף - מין כנף, וכתיב: צמר ופשתים, הא כיצד? צמר ופשתים - פוטריין בין במינן בין שלא במינן, שאר מינן - במינן פוטריין, שלא במינן אין פוטריין.	דרבא רמי:									♣	■		◇	לט:
ורב נחמן?											♣		◇	לט:
כדתנא דבי רבי ישמעאל										!				לט:
הואיל ונאמרו בגדים בתורה סתם, ופרט לך הכתוב באחד מהן צמר ופשתים, אף כל צמר ופשתים.	דתנא דבי רבי ישמעאל:									■			◇	לט:
והאי תנא דבי רבי ישמעאל מפקא מאידך תנא דבי רבי ישמעאל	אביי:									■			◇	לט:
בגד - אין לי אלא בגד צמר מנין לרבות צמר גמלים וצמר ארנבים ונוצה של עזים, והכלך והסריקין והשיראין, מנין? ת"ל או בגד.	דתנא דבי רבי ישמעאל:									■	■		◇	לט: